

[Camre.]

græske NATO-destroyer „Elli“ ved flådearsenalet ved Nafstathmos uden for Piræus.

Disse 28 mænd, der i overensstemmelse med NATO-traktatens indhold har følt sig forpligtet til at forsvare demokratiet i deres land og derfor nu anklages for sammensværgelse imod militærregeringen, oplyses at være indespærret under umenneskelige vilkår og underkastes den strengeste tortur.

Det bør tilføjes, at den græske flåde — herunder destroyeren „Elli“ — er under admiral Riberos øverste kommando.

NATOs samarbejde med den græske militærregering er medvirkende til, at der fortsat ikke er skabt demokratiske tilstande i landet og heller ikke er tegn på, at militærregeringen tilstræber en tilbagevenden til demokrati.

På denne baggrund opfordrer jeg udenrigsministeren til inden for NATOs kompetente organer at protestere mod de nævnte officerers indespærring på „Elli“ og mod NATO-samarbejdet med militærregeringen i øvrigt.

Udenrigsminister *Poul Hartlings* svar (21. juni 1968):

Ifølge de for udenrigsministeriet foreliggende oplysninger er det korrekt, at 20-30 græske flådeofficerer og værnepligtige marinere for nogen tid siden blev arresteret for sammensværgelse mod regeringen og for tiden holdes interneret om bord på den nævnte destroyer. Der er tale om en tidligere italiensk krydser af ældre årgang, som i 1964 udgik af aktiv tjeneste i den græske flåde.

I spørgsmålet betegnes fartøjet som en „NATO-destroyer“. I den anledning kan jeg oplyse, at intet NATO-land — og altså heller ikke Grækenland — i fredstid har stillet flådestyrker under NATO-kommando. De militære NATO-myndigheder har i øvrigt ikke kompetence til at intervenere i interne forhold om bord på medlemslandenes krigsskibe. Der er således ikke mulighed for at forfølge sagen inden for NATO.

De i spørgsmålet gengivne forlydender

om, at de pågældende underkastes tortur, undrager sig regeringens bedømmelse, men beskyldningernes karakter gør det naturligt, at regeringen følger sagen med megen alvor.

Som bekendt har Danmark sammen med Norge og Sverige i marts i år indbragt en supplerende klage for Den europæiske Menneskerettighedskommission over tilfælde af tortur og anden umenneskelig behandling af fanger og internerede i Grækenland. Menneskerettighedskommissionen har i slutningen af maj i år besluttet at antage denne klage til behandling. De forhold, som spørgsmålet henviser til, vil derfor kunne tages op i forbindelse med behandlingen af den for Menneskerettighedskommissionen verserende sag mod Grækenland, og hvis dokumentation fremskaffes, er det regeringens hensigt at inddrage også dette forhold i klagen.

Af *Vivike* til fiskeriministeren (14. juni 1968):

„Er den af ministeren bebudede statsgaranterede mindsteprisordning for rødspætter ensbetydende med, at der ikke vil blive søgt gennemført statsgaranterede mindsteprisordninger for andre fiskearter, hvorom der måtte næres ønske fra fiskerside?“

Begrundelse.

Det rejste spørgsmål skal ses på baggrund af, at det af dagspressen er fremgået, at den statsgaranterede mindsteprisordning for rødspætter, som ministeren nu søger gennemført, må betragtes som en forsøgsmæssig ordning. Det skulle nødigt medføre, at der ikke, så længe denne forsøgsordning er gældende for rødspætter, kan gennemføres mindstepriser for andre fiskearter.

Fiskeriminister *A. C. Normanns* svar (20. juni 1968):

Den i mit svar af 12. juni 1968 til det ærede medlem omtalte statsgaranti på 2 mill. kr. drejede sig alene om en likviditetsgaranti i forbindelse med etablering af en landsomfattende mindsteprisordning for rødspætter.

Jeg har imidlertid den 6. maj 1968 efter